

**ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ**

† ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ἐλέω Θεοῦ, Ἀρχιεπίσκοπος

Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου

Παντὶ τῷ Χριστεπωνύμῳ Πληρώματι
τῆς Ἀγιωτάτης Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.

Χάριν καὶ εἰρήνην καὶ εὐλογίαν

παρὰ τοῦ ἐν Βηθλεὲμ Τεχθέντος Σωτῆρος Χριστοῦ.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

«Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκὶ» (Α΄ Τιμ. 3,16)

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖο προτυπώθηκε στοὺς πατριάρχες τοῦ ἀρχαίου Ἰσραήλ, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖο ἐξαγγέλθηκε ἀπὸ τοὺς προφῆτες, ἐκεῖνο ποὺ σκιαγραφήθηκε ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους φιλοσόφους, φανερώνεται, σήμερα, ξεκάθαρα στὴν ἀνθρωπότητα.

Ὁ Θεὸς, ἀφοῦ μὲ τὴν παντοδυναμία του δημιούργησε τὸν κόσμον, εἰσέρχεται καὶ ὁ ἴδιος σ' αὐτόν, ἐπιφέροντας μιὰ ἀπροσδόκητη, γιὰ τὰ ἀνθρώπινα δεδομένα, ἀλλαγὴ. Κατὰ τοὺς ὅρους τῆς δημιουργίας, ἔπρεπε ὁ ἄνθρωπος νὰ ὀδεύσει πρὸς τὴ θέωση, ἀφοῦ ἐπλάσθη «καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ». Ἐξαιτίας, ὅμως, τῆς ἀδυναμίας του νὰ πετύχει τὸν στόχο ποὺ τοῦ ἐτέθη, ἀκολουθεῖται μιὰ

ἀντίθετη πορεία. **«Ἄνθρωπος γίνεται Θεός, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδὰμ ἀπεργάσῃται».**

Ἡ ἐνανθρώπηση τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸ μεγαλύτερο θαῦμα τῶν αἰώνων. Τὸ ὅτι ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τὸν κόσμον, ἐκ τοῦ μηδενός, εἶναι μέσα στὰ πλαίσια τοῦ κατανοητοῦ. Τὸ νὰ σαρκωθεῖ, ὅμως, ὁ ἄσαρκος, νὰ εἰσέλθει στὶς διαστάσεις τῆς φθορᾶς, τοῦ χρόνου καὶ τοῦ χώρου, ὁ ἄχρονος καὶ **«ἀχώρητος παντί»**, δὲν εἶναι προσιτό, οὔτε καὶ εὐκόλα κατανοητό. Προσεγγίζεται μόνο μὲ τὴν πίστη, ὡς ἐκδήλωση τῆς παντοδυναμίας τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς μεγάλης ἀγάπης του πρὸς τὸ πλάσμα του.

Μὲ τὴν ἐνανθρώπηση θέλησε ὁ Θεὸς νὰ καταστήσει ἐμφανέστερη τὴν παρουσία Του στὸν κόσμο. Βέβαια καὶ προηγουμένως **«οὐκ ἀμάρτυρον ἑαυτὸν ἀφήκεν ὁ Θεός»** (Πρ.14,17). Τὴν παρουσία Του διαλαλοῦσαν πάντοτε τὰ ἔργα τῶν χειρῶν Του. Κατὰ τὸν ψαλμῶδον **«Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα»** (Ψαλμ. 18,1). Κι ὁ Ἀπόστολος Παῦλος διακηρύττει ὅτι **«τὰ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθορᾶται, ἢ τε αἰδῖος αὐτοῦ δύναμις καὶ θεϊότης»** (Ρωμ. 1, 20). Τώρα, ὅμως, μὲ τὴν ἐπιδημία τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ μποροῦν ὅλοι νὰ ἀντιληφθοῦν καλύτερα τὴν παρουσία του.

Μὲ τὴν ἐνανθρώπηση, ὕστερα, πραγματοποιεῖται ἀνακαίνιση τῆς κτίσεως. Γίνεται στὴν οὐσία μιὰ ἐπανάληψη τῆς δημιουργίας, μὲ διαφορετικὴ μορφή, μιὰ παλιγγενεσία. Σ' αὐτὸν τὸν δεύτερο λόγο ἀναφέρονται ὅσα ἡ Ἐκκλησία, διὰ τῆς Θεολογίας καὶ τῆς ὑμνολογίας της, ἐξαγγέλλει κατὰ τὴ σημερινὴ ἡμέρα: **Ἡ ἐπανασύνδεση τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν Θεό, ἡ ἐπὶ γῆς εἰρήνη μετὰ δικαιοσύνης, ἡ ἰσότητα φύλων καὶ φυλῶν, ἡ δυνατότητα τῆς θέωσης.**

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἀπὸ τὴν ἐντρύφηση στὸ θεολογικὸ βάθος τοῦ μυστηρίου τῶν

Χριστουγέννων, μᾶς προσγειώνει ἡ σημερινή τραγική πραγματικότητα τὴν ὁποία βιώνει ἡ πατρίδα μας.

Ἡ καλπάζουσα ἀνεργία, ἡ ἀδυναμία πολλῶν νὰ ἀνταποκριθοῦν στὶς ἀπαιτήσεις τῆς ζωῆς, ἡ ἀναξιοκρατία, ἡ σήψη καὶ ἡ διαφθορὰ ποὺ ἀποκαλύπτονται καθημερινὰ σ' ὅλο τὸν δημόσιο βίο, οἱ ταπεινωτικὲς γιὰ τὴν ἐθνικὴ μας ἀξιοπρέπεια καὶ ἀδικαιολόγητες, ἐν πολλοῖς, ἀπαιτήσεις τῆς Τρόικας, ποὺ ἔναντι κάποιου τοκογλυφικοῦ δανεισμοῦ, θέτει ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν της τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τοῦ τόπου μας, ὁδηγοῦν πολλοὺς σὲ ἀποθάρρυνση καὶ ἄλλους σὲ ἀπόγνωση. Κάθε ὑγιῶς σκεπτόμενος ἄνθρωπος ἀπαιτεῖ νὰ ξαναστηθεῖ κράτος δικαίου, νὰ ἐκλείψουν οἱ ἀνισότητες, νὰ λειτουργήσουν οἱ θεσμοὶ μὲ διαφάνεια, νὰ ὑπάρξει τιμωρία γιὰ ὅσους ἀδικοῦν καὶ ἐπιβράβευση γιὰ ὅσους εὐεργετοῦν τὸν τόπο.

Μὰ αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ μεγάλο μήνυμα τῆς σημερινῆς ἐορτῆς. «*Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς*» (Ἦσ. 26, 9) διαμηνύει ὁ Θεὸς διὰ τοῦ προφήτου. Καὶ σήμερα ἀνέτειλε, διὰ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας Του, ὁ Ἰδιος, ὡς «**Ἥλιος Δικαιοσύνης**». Ἡ «ἐνεστῶσα ἀνάγκη» καλεῖ ὅλους μας σὲ ὁμόνοια καὶ ἀλληλεγγύη, ἐνίσχυση τῶν ὀλιγοψύχων καὶ στήριξη τῶν ἐνδεῶν. Αὐτὸ συνιστᾷ καὶ ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιὰ νὰ ὑποδεχθοῦμε ἐπαξίως τὸν ἐνανθρωπήσαντα Χριστὸν στὶς καρδιές μας.

Ἡ οἰκονομικὴ δυσπραγία δὲν εἶναι, δυστυχῶς, ἡ μόνη οὔτε καὶ ἡ μεγαλύτερη θλίψη ποὺ ἐνέσκηψε στὴν ἰδιαίτερη πατρίδα μας. Τὸ ἐθνικὸ μας πρόβλημα ὅχι μόνο παραμένει ἄλυτο, ἀλλὰ καὶ περιπλέκεται ἀπὸ τὶς δολοπλοκίες καὶ τὰ συμφέροντα τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς. Ἡ Τουρκία προωθεῖ μὲ κυνικότητα τὸν μόνιμο καὶ ἀμετάθετο στόχο της, ποὺ δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὴν κατάληψη καὶ Τουρκοποίηση ὁλόκληρης τῆς Κύπρου. Κι ἓνα μέρος τοῦ λαοῦ μας, ὡς μὴ ὥφειλε, ἀπέκαμε στὰ μισὰ τοῦ δρόμου καὶ συντάσσεται μὲ τὴν κατοχικὴ δύναμη, φτάνοντας σὲ πράξεις ἐσχάτης προ-

δοσίας, ξεπουλώντας στὸν κατακτητὴ τὶς κατεχόμενες περιουσίες του, δίνοντάς του ἔτσι κάλυψη νομιμοφάνειας, γιὰ ἐπίτευξη τῆς τουρκοποίησης τοῦ τόπου μας.

Ὅφείλουμε νὰ συνέλθουμε καὶ νὰ ἀνασυντάξουμε τὶς δυνάμεις μας. Νὰ ἐντείνουμε τὴν ἀκοή μας καὶ νὰ ἐνωτισθοῦμε τὶς φωνὲς τῶν προγόνων μας. Ὡς ἔθνος περάσαμε ἀπὸ πολὺ μεγαλύτερες δυσκολίες. Κι ὄχι μόνο ἐπιβίωσαμε, ἀλλὰ καὶ μεγαλουργήσαμε. Δώσαμε, μάλιστα, κάποτε καὶ μέσα ἀπὸ τὶς πτώσεις μας, ἄφθαστα δείγματα ἡρωισμού καὶ αὐταπάρνησης. Ζάλογγο, Κούγκι, Μαχαιρᾶς, Δίκωμο, συγκλόνισαν τὴν ἀνθρωπότητα. Κουβαλώντας μιὰν τέτοια παράδοση κι ἔχοντας τόσο γερὲς ρίζες, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ δείχνουμε ὀλιγωρία καὶ τάσεις ἐγκατάλειψης τοῦ ἀγώνα.

Στὶς δύσκολες συγκυρίες τοῦ ἔθνους μας, ἡ πίστη στὸν Θεὸ καὶ ἡ ἀγάπη στὴν πατρίδα ὑπῆρξαν οἱ κινητήριες δυνάμεις τοῦ λαοῦ μας. Ἀπευθυνόμαστε, λοιπόν, πατρικὰ πρὸς ὅλους καὶ σᾶς καλοῦμε σὲ πνευματικὴ καὶ ἐθνικὴ ἐγρήγορση. Σὲ πείσμα ὅλων τῶν δεδηλωμένων ἐχθρῶν μας, ἀλλὰ καὶ ὅσων ποντιοπυλατικὰ παρακολουθοῦν, γιὰ σαράντα χρόνια, τὸ δράμα μας καθὼς καὶ ἐκείνων πού, ἐνῶ ἀπὸ τὴ θέση τους θὰ πρεπε νὰ ὑπερασπίζονται ἀρχὲς καὶ ἀξίες, προάγουν τὶς θέσεις τῆς Τουρκίας, θὰ πρέπει νὰ μείνουμε ἀμετακίνητοι προασπιστὲς τῆς γῆς καὶ τῶν δικαίων μας.

Καλοῦμε καὶ ὅσους ὑπεύθυνα χειρίζονται τὸ ἐθνικὸ μας θέμα νὰ ἐπιμείνουν ἀταλάντευτα στὶς παγκόσμιες ἀναγνωρισμένες ἀρχὲς δικαίου, ὡς βάσης γιὰ τὴν ἐπιδιωκόμενη λύση. Ἄν οἱ ἀρχές: ἓνας ἄνθρωπος μία ψήφος, τῆς ἐλεύθερης διακίνησης, ἐγκατάστασης καὶ ἀπόκτησης περιουσίας, ἰσχύουν γιὰ ὅλους τοὺς λαοὺς, γιατί ἐμεῖς νὰ μὴν τὶς θέτουμε ὡς προϋπόθεση τῆς λύσης τοῦ προβλήματός μας; Ἄν ὁ ἐποικισμὸς καταδικάζεται ἀπὸ ὅλους ὡς ἔγκλημα πολέμου, γιατί ἐμεῖς νὰ μὴν ζητήσουμε ἀπομάκρυνση ὅλων τῶν ἐποίκων, προκειμένου ἡ λύση ποὺ θὰ ἐξευρεθεῖ νὰ ἔχει τὰ ἐχέγγυα τῆς ἐπιβίωσης; Κι ἂν δύο παγκόσμιοι πόλεμοι κατέ-

δειξαν ὅτι ἡ κατοχὴ μίας χώρας ἀπὸ ἄλλῃ συνιστᾷ βάρβαρον ἀναχρονισμόν, γιατί ἐμεῖς νὰ μὴν ἐπιμείνουμε στὴν ἀπόσυρση ὅλων τῶν στρατευμάτων κατοχῆς καὶ στὴν ἀπελευθέρωση τῆς πατρίδας μας; Ἡ πείρα σαράντα χρόνων κατοχῆς καὶ συνεχῶν ὑποχωρήσεων μᾶς δίδαξε ὅτι οἱ ὑποχωρήσεις δὲν ἐξευμενίζουν τὸν κατακτητὴ. Ἄλλες ὑποχωρήσεις θὰ μᾶς ὀδηγήσουν στὴν πλήρη καὶ μόνιμη καταστροφή.

Ἡ σημερινὴ μεγάλη ἐορτὴ μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι ὀφείλουμε νὰ ἀγωνιζόμαστε γιὰ τὴν προάσπιση καὶ ἀνάκτηση τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀξιοπρέπειάς μας, ποὺ εἶναι γνωρίσματα τῆς «**κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ**» δημιουργίας μας. Ὁ ἀγώνας στὸν ὁποῖο καλούμαστε, ἀποτελεῖ ὑποχρέωσή μας καὶ πρὸς τὸν Θεὸ καὶ πρὸς τὴν πατρίδα μας.

Μὲ αὐτὲς τὶς σκέψεις ἀπονέμουμε τὴν πατρικὴ εὐλογία μας πρὸς ὅλους, ἰδιαίτερα τοὺς ἐμπερίστατους, τοὺς ἀγνοούμενους μας, τοὺς ὁποίους δὲν θεωροῦμε χωρὶς ἐνδελεχὴ ἔρευνα νεκρούς, καθὼς καὶ τοὺς συγγενεῖς τους, τοὺς ἐγκλωβισμένους καὶ τοὺς πρόσφυγες συμπατριῶτές μας. Ἐπικαλούμενοι τὴν εὐλογίαν καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος τοῦ Θεοῦ πρὸς ὅλους καὶ κατὰ τὸν ἀνατέλλοντα, ἐντὸς ὀλίγου, νέον ἐνιαυτόν, διατελοῦμεν,

Μετ' εὐχῶν διαπύρων ἐν Χριστῷ τεχθέντι

† Ο ΚΥΠΡΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ Κύπρου

Χριστούγεννα 2013
